Ніч. Затихли зойки, муки.
Сон голубить ніжно очи.
Раптом ллються скорбні звуки…
Хто ж то грає серед ночі?

Скрипка стогне, тихо плаче,
Хто ж то сум свій виливає?
Смик пливе, шалено скаче,
Знову тихо завмирає…

Хто не спить? Кому на серце
Каменем упало горе?
Хто страждає, плаче, ниє,
Як у бурю стогне море?

Юність давню, образ милий,
Хто у згадках викликає?
Чи мистець в безсонні творчім
Пісню суму так складає?

Мовчки давлять сірі мури…
Звуки скрипки все лунають,
Серед ночі в мертвій тиші
Сум скорботний викликають…